

PHAN BỘI CHÂU TRONG TRÁI TIM TÔI

(Nguyễn Thị Thu Thủy – 12C7)

Kính chào quý thầy cô và các bạn học sinh thân mến, lời đầu tiên em xin gửi đến quý thầy cô và các bạn lời chúc sức khỏe, chúc thầy cô và các bạn có một đầu tuần thật vui vẻ hạnh phúc và làm việc thật hiệu quả.

Tôi xin tự giới thiệu, tôi tên là Nguyễn Thị Thu Thủy đến từ lớp 12C7, ngày hôm nay tôi rất vinh hạnh khi được đứng ở đây và cùng các bạn trò chuyện về một chủ đề rất tuyệt vời mang tên: Phan Bội Châu trong tim tôi. Trước khi bước vào phần

thuyết trình của mình, tôi xin được đặt ra một câu hỏi dành cho các bạn, một câu hỏi mà tôi không cần ác bạn phải đứng lên trả lời tôi, tôi chỉ cần các bạn có thể tự cho chính trái tim mình một câu trả lời chính xác nhất. Và

câu hỏi là: “ Đối với bản thân các bạn, Phan Bội Châu được định nghĩa như thế nào? “. Trước khi ở đây và hỏi các bạn tôi cũng đã đặt câu hỏi tương tự cho một vài người bạn, câu trả lời mà tôi nhận được thường là thế này, có người nói Phan Bội Châu là môi trường học tập lý tưởng ủa rất nhiều người, có bạn lại bảo Phan Bội Châu chính là ngôi nhà thứ hai của chúng ta, và nhiều hơn hẳn những đáp án trên đó là sự im lặng. Họ nhìn tôi rất lâu, họ mấp máy môi dăm ba lần nhưng vẫn không thể cho tôi câu trả lời chính xác. Vậy thì nếu các bạn vẫn đang im lặng, đang lưỡng lự thì xin hãy dừng lại cuộc trò chuyện kẻo bên, xin hãy dành cho tôi ít phút, bởi lẽ tôi sẽ đưa các bạn lên một

chuyến tàu, một chuyến tàu sẽ đưa các bạn đến nơi có câu trả lời.

“ Xin quý hành khách chú ý! Chuyến tàu thời gian mang số hiệu 01 sẽ xuất hành trong giây lát, xin quý hành khách thắt dây an toàn và ổn định chỗ ngồi. Và 3,2,1, xuất phát! “. Chuyến tàu của tôi đang dần dần chuyển động, tôi đưa các bạn về một ngày trong quá khứ, một ngày mà có lẽ trong mắt các bạn hôm ấy bầu trời rất đẹp, đẹp bởi bạn vừa nghe tin bạn đã đậu trường cấp ba Phan Bội Châu. Bạn tôi ơi, lúc này bạn cảm thấy thế nào, bạn có vui vẻ nhảy cẫng lên như đứa trẻ không? Bạn có sung sướng mà hét lên với bố mẹ “ Bố ơi mẹ ơi con đậu PBC rồi? Và bạn có nhìn thấy không ánh mắt rạng rỡ của bố mẹ khi nhìn bạn? Nghe thấy không tiếng trái tim chúng ta đập lên liên hồi vì hạnh phúc, có nghe thấy không giọng nói đầy từ hào của họ khi nói với họ hàng gần xa rằng “ Đấy con tôi đấy, nó đậu PBC rồi! “. Và bạn có cảm thấy rằng chuyến hành trình thanh xuân của chúng ta đã phần nào thành công khi chúng ta được đặt chân vào ngôi trường Phan Bội Châu. Nếu bạn đã từng trải

qua hết tất cả những điều này thì tại sao khi tôi hỏi PBC có ý nghĩa thế nào bạn lại lựa chọn im lặng, tại sao bạn không thể đồng dạng hùng hồn mà nói với tôi rằng “ PBC ấy à, đó là niềm tự hào của tôi”. Ngay giờ khắc này xin các bạn hãy khắc vào tim mình rằng PBC còn được định nghĩa bởi hai từ “Tự hào”. Nếu bạn đã làm được rồi thì tôi sẽ bật mí cho bạn thêm một bí mật nữa, vì không chỉ PBC mới là niềm tự hào của ta đâu mà tất cả mỗi chúng ta ở đây đều đã, đang và sẽ trở thành niềm tự

hào của PBC. Chỉ cần hôm qua bạn đã học bạn đầy đủ, hôm nay bạn đã hoàn thành bài tập và ngày mai bạn vẫn tiếp tục chấp hành tốt điều lệ của trường thì bạn đã là niềm tự hào của

PBC, của cha mẹ, của thầy cô và của cả chính chúng ta ở hiện tại cũng như tương lai. Thế nhưng ở lứa tuổi của chúng ta, có đôi khi để hoàn thành tốt điều đó là rất khó, đôi lúc ta sẽ lười biếng, sẽ chán nản, sẽ muốn từ bỏ,

những lúc như thế xin hãy nghĩ đến PBC, nơi có hàng trăm con người vẫn đang ngày đêm cố gắng vì chúng ta, những người thầy người cô dù cho đã mỗi mệt lắm rồi, dù đã khản cả giọng vẫn bước lên bục giảng truyền đạt cho ta những kiến thức vào đời, những con người dù phải đối mặt với vô vàn những áp lực cuộc sống nhưng một khi lên lớp điều họ cho ta luôn là nguồn năng lượng tích cực. Vẫn luôn có những người tuyệt vời như vậy vì chúng ta mà làm việc mà nỗ lực, vậy xin hỏi chính bản thân chúng ta có quyền gì mà từ bỏ tương lai của chính mình?. Chính vì vậy nên xin ta hãy cố gắng thêm chút nữa, xin hãy vì bản thân và những người yêu thương ta mà nỗ lực, tôi tin chỉ cần cố gắng trong một tương lai không xa ta sẽ có thể tự tin mà nói rằng “ Tôi chính là niềm tự hào của PBC”.

Và cuối cùng khi nhắc đến mái trường PBC, em thật sự không thể kiềm được sự hạnh phúc khi ngày hôm nay được đứng ở đây để gửi đến thầy cô trường ta những lời cảm ơn cũng như những tiếng xin lỗi. Cảm ơn thầy vẫn luôn thầm lặng quan tâm giúp đỡ chúng em, cảm ơn cô vẫn luôn dành cho chúng em những hành trang vững trải nhất và cũng thật lòng xin lỗi vì

những lần chúng em còn nông nổi, vì những lần thất hứa, những lần quên đi. Chúng em thật sự vẫn luôn biết ơn cô thầy vì đã luôn nắm chặt đôi tay nhỏ bé này chưa từng buông bỏ. Chính điều này càng khiến em muốn gửi đến thầy cô những lời chúc tốt đẹp nhất, đặc biệt là trong giờ phút ngày 20/10 sắp đến đây em xin thay mặt các bạn học sinh dành tặng cho các cô trường ta sự biết ơn sâu sắc cùng lời chúc sức khỏe, đặc biệt là chúc các cô luôn xinh đẹp, thành công và hạnh phúc bên gia đình, đây cũng là lời mà tôi muốn gửi đến toàn thể các bạn nữ có mặt trong buổi Chào cờ ngày hôm nay. Bài thuyết trình của em đến đây là hết, xin cảm ơn quý thầy cô và các bạn đã lắng nghe.